

Zijah A. Sokolović

kabare

trajanje: 120 minuta

"Međuigre 0-24"

"Kabare Međuigre 0-24 želi da dodiruje besmislenost i manjak logike čitavog ljudskog djelovanja sa sviješću da je čovjek uhvaćen u zamku civilizacije i usamljenosti, da mu je to prirodno stanje, i da se to ne može izliječiti, ali se može ublažiti."

"Uzbudljivo, blještavo, cinično"

Slobodna Bosna

"Satirički žalci"

Novi list

"Zaista jest kazališni čarobnjak!"

Narodni list

"Tijekom izvedbe Sokolović će svoje satiričke žalce uputiti i prema nogometašima, političarima, doktorima, televiziji, medijima, a ponajviše se i dalje bavi muško-ženskim odnosima i ne baš ugodnim prizorima iz bračnog života."

Novi list

MONODRAMA "Međuigre 0-24" Zijaha Sokolovića ispunila HKK Zadar

Dva sata Sokolovićeva "pročišćenja"

I.Z.

"Međuigre 0-24" se na neki način nadovezuju na prethodne Sokolovićeve monodrame, u pojedinim segmentima ima i ponavljanja tema i motiva, ali je Sokolovićeva glumačka koncentracija i ovoga puta bila na visini, pa ga je publika tijekom izvedbe nekoliko puta prekidała pljeskom.

Stavi brigu na kazalište

Gotovo do kraja ispunjena Hrvatska kazališna kuća u Zadru još jednom je dočekala svestranog glumca Zijaha Sokolovića koji se i ovaj put predstavio monodramom, naslovljenom "Međuigra 0-24".

Za ovog glumca često kažu kako ga publika jednostavno ili voli ili ne voli, te je jasno kako su se u HKK-u okupili sve sami njegovi ljubitelji.

Glumac koji je u stanju dva sata sjediti na barskom stolu i govoriti u mikrofon, a pri tome držati publiku u pobožnoj tišini, izuzmemo li česte provale smijeha i brojne aplauze na otvorenoj sceni? Zaista jest kazališni čarobnjak. Način na koji Zijah Sokolović životnu tragediju čovjeka uhvaćenog u svijet novih okolnosti uspijeva uobličiti u komediju, ali i obrnuto, fascinantna je, a publika u njegovim svakodnevnim "pustolovinama" na parkiralištu, pred televizorom, u kupatnici ili za stolom prepoznaje zapravo svoj život. Smijeh kojim rezultiraju Zijahove priče tako postaje smijeh katarze, pročišćenje od životnih nevolja i jada svakodnevice kroz autentično kazališno iskustvo. Svako sudjelovanje u Sokolovićevu kazališnom ritualu iskustvo je koje oslobađa od negativne energije nakupljene

Životnu tragediju čovjeka Sokolović uspješno uobličuje u tragediju i obrnuto

životnim frustracijama pa nije nikakvo čudo da ovaj glumac, gdje god se pojavi, za sobom stvara pravu gledateljsku sljedbu, odanu, vjernu i uvijek spremnu na novu kazališnu avanturu. Iako bi možda bilo bolje da je predstava trajala nešto kraće, puna dva sata brzo su prošla, do zadnjeg trenutka zapletena u klupko ozbiljnih tema, malo one prave ljudske zamišljenosti koja graniči s tugom i jako puno humora, onog iskonskog, "zijahovskog".

Čini se kako je sama pojava Zijaha Sokolovića na pozornici, bez svjetlosnih i zvučnih efekata, te sa scenografijom koja ne sadrži ništa osim sjedalice, stola i čaše vode, dovoljna za dobru kazališnu večer. Iako na trenutke, s primjesama vulgarnosti, Sokolović svoje rečenice i misli koje možda nekom ne odgovaraju, izdiže svojim zavidnim glumačkim talentom u zahtjevnoj formi monodrame, u kojoj on, čini se, pliva kao riba u vodi.

Ono što je poslije trećeg bisa svima bilo jasno je to da se Zijah Sokolović i zadarska publika vole javno, kao i to da se s nestrpljenjem očekuju njegov ponovni dolazak u naš grad.

LIJETO NA TRSATSKOJ GRADINI: UZ MONODRAMU »MEUIGRE 0-24« ZIJAH SOKOLOVIĆA

Životne banalnosti kao grada za predstavu

»Meduigre 0-24« se na neki način nadovezuje na prethodne Sokolovićeve monodrame, u pojedinim segmentima ima i ponavljanje tema i motiva, ali je Sokolovićeva glumačka koncentracija i ovoga puta bila na visini, pa ga je publika tijekom izvedbe nekoliko puta prekidała pjeskom

Kazališni dio programa Ljeta na Gradini nastavljen je gostovanjem glumca Zijaha A. Sokolovića, čije su monodrame predstave uvijek dobro posjećene. Tako je bilo i ovoga puta, kad je gledatelj na Trsatškoj gradini bilo popunjeno do posljednjeg mjesta. Kabaretski zamisljen predstava »Meduigre 0-24« na neki se način nadovezuje na prethodne Sokolovićeve monodrame, pa čak u pojedinim segmentima ima ponavljanje tema i motiva. Po uzoru na nekadašnje kazališne meduigre – kratke predstave koje su se odvijale u stankama između činova dugih i velikih predstava, Sokolović svoju predstavu temelji na nizu svakodnevnih razmišljanja stavljenih u formu kratkih priča.

Predma se tijekom dvosatne izvedbe činilo da glumac »skače« s teme na temu, poveznicu između naizgled nepovezanih priča iz svakodnevice čini zapadnost nad nekim nelogičnostima i besmislenostima života. U ovoj monodrami perspektiva se pomiče prema čovjeku u žrvnju kapitalizma, koji mu ostavlja sve manje vremena za obična životna zadovoljstva. O toj hladnoj kapitalističkoj logici, koja se temelji na prodaji i kupnji, Sokolović progovara na duhoviti i ironičan način.

Dosjetke »na prvu loptu«

Monodrama počinje polovničim pričavanjem viceva, što je čest slučaj u svakodnevnoj komunikaciji, a zatim glumac silovito govori o susretu s prijateljem na kavi, koji ilustrira duh vremena u kojemu više nitko nikoga ne sluša. Od prijateljevih problema, naime, važnija je rasprava u obližnjoj trgovini.

Iz ovakvih životnih banalnosti Sokolović gradi čitavu predstavu, no uvijek s ponosom nad kojom se možemo zamisliti. U dočaravanju nekih situacija glumac povremeno pretjeruje u psokama i skatolškom tipu humora, što kod gledatelja izaziva najviše smijeha, no ipak je riječ o trivijalnim dosjetkama »na prvu loptu«. Osobno mi je najbolji dio u kojemu Sokolović prepričava posjet kazalištu i ironizira nova režijska viđenja Čehovljeva »Vilnjika«. U ovom dijelu glumac progovara o životu i kazalištu, stvarnosti i iluziji, a pritom motiv posjećivanja kazališta interpretira vulgarnom materijalističkom logikom.

Smijeh od suza, nakon čega ostaje gorak okus – Zijah Sokolović na Gradini

Svojim prepoznatljivim smislom za humor Sokolović je gledatelje nasimjao od suza, no na kraju ipak ostaje gorak okus kad shvatimo poruku da smo u mahovitom tempu života zapravo zaboravili živjeti i da je možda vrijeme da se zaustavimo.

Satirički žanci

Tijekom izvedbe Sokolović će svoje satiričke žance uputiti i prema nogometistima, političarima, doktorima, televizijskim medijima, a ponajviše se i dalje bavi muško-ženskim odnosima i ne baš ugodnim prizorima iz bračnog života. Osnovna ideja »Meduigre 0-24« je da čovjek uhačen u zamku civilizacije i usamljenosti, da mu je to prirodno stanje, i da se to ne može izliječiti, ali se može ublažiti. Servantseve »meduigre« su bile male kratke predstave u pauzama između činova dugih i velikih predstava, kao odmor za gledaoce, govori Zijah Sokolović za naš list.

Ugledni sarajevski glumac i redatelj kaže i da su »Meduigre 0-24« mala kratka razmišljanja u pauzama između dugih i velikih životnih obaveza, da su sastavljene od mnoštva svakodnevnih razmišljanja stavljenih u formu kratkih priča.

Kim CUCULIĆ

Premijera kabarea »Meduigre 0-24«, autora, reditelja i producenta Zijaha Sokolovića, biće održana 17. februara u Ljubljani

MALA, KRATKA ZADOVOLJSTVA

Piše
Dino Bajramović

U Kavarni Grand hotela Union (bivši Café teatar) u Ljubljani u petak, 17. februara biće održana premijera kabarea »Meduigre 0-24« Zijaha Sokolovića, koji je autor i producent ovog projekta.

MANJAK LOGIKE LJUDSKOG DJELOVANJA

»Moja kabare, »Meduigre 0-24« želi da dodiruje besmislenost i manjak logike čitavog ljudskog djelovanja sa sviješću da je čovjek uhačen u zamku civilizacije i usamljenosti, da mu je to prirodno stanje, i da se to ne može izliječiti, ali se može ublažiti. Servantseve »meduigre« su bile male kratke predstave u pauzama između činova dugih i velikih predstava, kao odmor za gledaoce, govori Zijah Sokolović za naš list.

Ugledni sarajevski glumac i redatelj kaže i da su »Meduigre 0-24« mala kratka razmišljanja u pauzama između dugih i velikih životnih obaveza, da su sastavljene od mnoštva svakodnevnih razmišljanja stavljenih u formu kratkih priča.

od kojih nekoliko njih čini okosnicu kabaretske forme: »A ostale se mijenjaju od predstave do predstave, koja traje oko 90 minuta. Osnovna ideja »Meduigre 0-24« je da u galopu civilizacije i poplave kapitalizma čovjek ne odgađa mala, kratka zadovoljstva koja mu donose smirenje i duševni mir.«

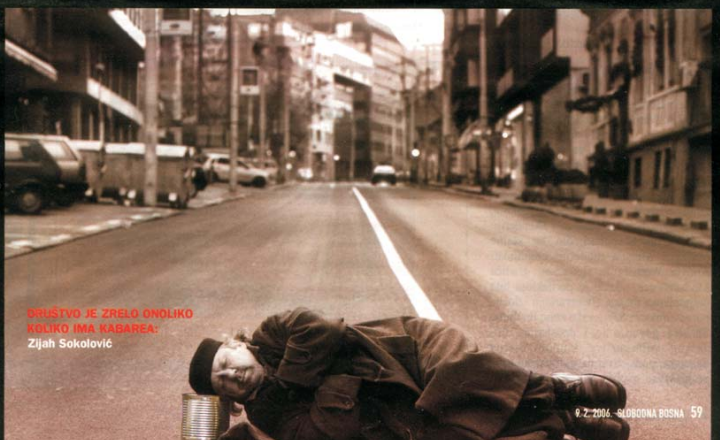
»Označiti kabare danas samo kao jednu specifičnu formu teatra«, veli Sokolović, »i nazvati ga književnim ili političkim je nemoguće, jer je to vrsta teatra koja je izuzetno osjetljiva na svaku promjenu u društvu ili na političkom planu« i dodaje: »Pošto je mala scenska forma, ona mora brzo i preciznije odgovoriti na te promjene od pravog teatra. Činjenica da u kabareu ne postoji konsekvencna dramska radnja i da u njemu nema iluzionističkih efekata (scenografija, kostimi, rekviziti, svjetlo...) nego isključivo koristi govor kao osnovno teatarsko sredstvo, ova forma se više obraća razumu, a ne emocijama gledalaca.«

UZBUĐLJIVO, BLJEŠTAVO, ČINIČNO

Prvi kabare na svijetu je otvoren 18. novembra 1881. u Parizu. Za stotinu godina postojanja kabare je postao popularan u Njemačkoj, Austriji, Češkoj, Poljskoj,

Mađarskoj i svugdje je dobijao svoje nacionalne karakteristike. Sokolović se u nastavku našeg razgovora osvrnuo i na današnje tvrdnje sociologa: »Danas sociolozi tvrde u svojim analizama da je jedno društvo onoliko zrelo koliko ima kabare. Da bi publiku ne samo poticao, nego i uticao na nju, kabare mora biti i danju i noću prostor koji vibrira energijom, bujnošću i originalnošću. Mora biti uzbuđljiv i blještav, smoran i prijav, cinčan i realan. Upravo taj sukob, naizgled nepomirljivih snaga, koje se neprestano obnavljaju, dovodi do jedne od velikih teatarskih eksplozija 20. vijeka – kabareat! Ako je i danas ono što je bio od početka, onda svakako obraduje ono što je važno u našem vremenu i sigurno pomaže publici da gleda u drugom pravcu.«

U narednih dvanaest mjeseci »Meduigre 0-24« će biti izvedene samo u Mariboru i u Ljubljani, a Sarajljevi ovaj kabare, barem u skorije vrijeme, neće moći vidjeti. Ako izumemo feštu dizajnerske kuće Fabrika narednog mjeseca, kada će Zijah Sokolović »Meduigre 0-24« igrati za njihove goste. A Zijah Sokolovića možete gledati i u predstavi Doktor Suster, koja je na repertoaru Sarajevskog ratnog teatra 24. februara. ◆

SRUŠTIVO JE ZRELO ONOLIKO KOLIKO IMA KABAREA: Zijah Sokolović

6.2.2006. GLOBEORNA BOSNA 59

ZADARSKI LIST

četrvtak, 8. studenoga 2007.

ZIJAH SOKOLOVIĆ, SLAVNI KAZALIŠNI, FILMSKI I TELEVIZIJSKI GLUMAC I REDATELJ, U HKK ZADAR GOSTOVAO S NOVOM MONODRAMOM »MEUIGRE 0 - 24«

Sasvim normalna osoba

piše: Goran BUJIĆ

ZADAR - Svi koji iole prate domaće teatar znaju za glumca i redatelja Zijaha Sokolovića, proslavljenog umjetnika koji je ostvario povelje opus kazališnih, ali i filmskih i televizijskih uloga. Sokolović se duži niz godina bavi i režijom, a posebno se to odnosi na vlastite monodrame, koje radi posljednjih godina, baš kao što se bavi i predavanjem na kazališnim akademijama, od Austrije do BiH i Hrvatske, bilo kao gostujući bilo kao redovni profesor.

A da je Sokolović uistinu profesor glume pokazao je još jednom u utorak navečer u velikoj dvorani Hrvatske kazališne kuće Zadar, gdje nam je, nakon kabaretskih predstava »Caba-res-caba-rei« i »Kako sam postao čovjek« odigrao »Meduigre 0 - 24«. Riječ je o gotovo pa glumačkoj improvizaciji, oslonjenoj na glavno, vezivno tkivo, tekstualnu podlogu koja dozvoljava mnogo slobodnog izražavanja i kazališnog istraživanja, pa se slobodno može govoriti o svojevrsnom Sokolovićevom »work - in - progress« konceptu. Počeo je uistinu posve neformalno, ispitujući gledatelje znaju li za ovaj, ili onaj, ili pak neki treći poznatiji vic, a onda se, nakon jednog gotovo do kraja ispričanog ubacio u ulogu osobe koja za sebe cijelo vrijeme tvrdi kako je »posve normalna osoba«, k tomu »prepun pozitivne energije«. Sokolović kao autor i glumac bez sumnje je pun dobre energije, a koliko je njegov lik, koji zacijelo nije nužno i alter ego, uistinu normalna osoba, o tome bi se već dalo diskutirati. Jer, njegov (anti)junak spreman je na sve, od ignoriranja sugovornika do puštanja vjetрова u društvu supruge do (uzaludnog) osvajanja susjede, a što su sve zapravo ipak posve ljudske karakteristike, odlike

Kako je, dakle, prvenstveno riječ o ljudskim manama i vrlinama, o ljudskim slabostima i karakteristikama, o ljudskom ponašanju u kojemu se svi mi, makar djelomice, također možemo prepoznati, otud proizlazi iz Sokolovićeve glume i suodnos s publikom ta nužno potrebna prisnost, ta laka prepoznatljivost koja njegove storije čini i lako prijemčivima i proživljavanima

Zijo legenda - Zijah Sokolović u monodrami/cabaretu »Meduigre 0 - 24«

homo sapiens i onda kada on to ne želi (sebi) priznati, pa valjda otud i neprestalno pozivanje na tu »normalnu osobu« kakvu nam Sokolović podastire.

Kako je, dakle, prvenstveno riječ o ljudskim manama i vrlinama, o ljudskim slabostima i karakteristikama, o ljudskom ponašanju u kojemu se svi mi, makar djelomice, također možemo prepoznati,

otud proizlazi iz Sokolovićeve glume i suodnos s publikom ta nužno potrebna prisnost, ta laka prepoznatljivost koja njegove storije čini i lako prijemčivima i proživljavanima. Kad govori o posjetu teatru, o čekanju u redu na garderobi, o susretu s prijateljima koje rijetko vida, o večeri s prijateljima, ili pak o prizorima iz bračnog života, o odnosu sa ženom i djetom, pa čak o šećerašu na inzulinu, Zijah je uvijek i prije svega iskren, što bi se reklo običan, da ne kažemo mali, čovjek. I naravno da se onda većina nas u gledalištu od srca i do suza smijemo njegovim opservacijama, pa i kad su na rubu budalaštine, apsurdna, nonsensa, paradoksa.

Jer, jedan je i jedini Zijah Sokolović, glumačka legenda još za života, glumac u najpunijem smislu i značenju te riječi, majstor improvizacije koji će uvijek moći, u svakom sistemu i pod svakim političkim i inim pritiskom, napuniti gledalce. I na kraju dobiti itekako zaslužan aplauz, ponekad čak doživjeti i prave ovacije. Stoga mu oporastamo i kad je ponekad vulgaran, prost, na rubu umjerenosti. Znamo, naime, kako on te ne čini s lošim primislima, već da što vjernije dočara nas same, ljude od krvi i mesa, sa svim našim manama i vrlinama. I zato je uvijek iznova dobrobrodao na zadarskim daskama koje život znače, pogotovo onima koji taj život na daskama umiju prepoznati.

Drugi dan TKT festivala Sokolović »Meduigrom« nasmijao Tuzlake

U okviru Petog TKT festivala u Tuzli publici se preksinoć novim autorskim projektom pod nazivom »Meduigra 0-24« predstavio Zijah Sokolović, čija je izvedba oduševila i do suza nasmijala brojnu publiku.

»Meduigra 0-24« govori o ljudskoj svakodnevnici, a već sam je izvodio u Ljubljani i Mariboru. Drago mi je što je ovoliko Tuzlaka posjetilo i pozitivno ocijenilo ovu komediju, a na obostrano zadovoljstvo često sam na ovom festivalu - kazao je Sokolović.

Publika će večeras pogledati

Sokolović: Nova komedija diplomsku predstavu »Linea« Tarika Markovića, studenta Akademije dramskih umjetnosti Tuzla. A. Mu.

